

Aatsi luki paikallislehdestä, että hänen nuoruutensa tanssipaikkaa herätellään kymmenien vuosien tauon jälkeen henkiin. Kovaa ohjelmaa oli tulossa, kohderyhmänä nämä entiset nuoret, tanssipaikan alkuperäiset kävijät. Nostalgiaa oli siis ilmassa. Lehdessä kyseltiin muistoja menneiltä vuosikymmeniltä. Aatsi mietti pitäisikö kirjoittaa. Viiden minuutin muistelun jälkeen hän oli varma, ettei paikallislehti ollut oikea media hänen muistojensa julkaisuun. Joskus 80-luvulla, kun Aatsi eli akneongelman ja masturboinnin täyttämää nuoruuttaan oli viikonlopun rientoihin lähtemisessä omat haasteensa. Jos nykynuoret itkevät ettei heille kukaan järjestä mitään tekemistä ei tuota ongelmaa Aatsin nuoruudessa ollut. Tekemistä oli liikaakin. Nimittäin jokaisena lauantaina järjesti Aatsin kotikaupungissa sijaitseva tanssipaikka valtakunnantason viihdettä ja maamme ykkösbändit kävivät siellä esiintymässä nuorisolle. Tämä oli tietysti hieno asia, mutta haasteena oli saada rahaa pääsylippuun ja joku täysi-ikäinen hakija alkoholille, koska siihen aikaan ei tullut kysymyksenkään lähteä mihinkään selvinpäin. Se ei vaan ollut ainakaan Aatsin kaveripiirissä vaihtoehto. Onneksi 15 kilometrin päässä Aatsin kotoa, naapurikunnan puolella sijaitsi A.Haapamäen sekatavarakauppa, jossa ei nuoremmitakaan keski-oluen ostajilta papereita kysytty ja jos joskus kysyttiin, niin niiden puuttuminen ei kuitenkaan kauppa-aktin tapahtumista estänyt, vaan tilanne kuitattiin vanhan kauppiaan sanoilla – No ota paperit sitten seuraavalla kerralla mukaan jos muistat. Aatsin kotikylällä asui muuan alkoholille perso mies, joka kävi perjantaisin linja-autolla viinakaupassa ja joka kyllä Aatsillekin juotavaa toi. Hän oli hinnoitellut palvelunsa niin, että Aatsi sai itselleen kolmen vartin Minttusuklaapuikon, kunhan maksoi hakijalle samanlaisen. Aatsi muisteli erästäkin kertaa, kun seuraavana lauantaina tanssiliiteriin oli tulossa esiintymään Popeda ja Erkki Nysten lupasi telkkarin säätiedotuksessa kirpeää pakkaskeliä koko viikoksi. Aatsi kävi sunnuntaina ja maanantaina ajelemassa mopollaan monta kertaa diilerinsä kotitalon lähetyvillä saadakseen tilauksen tehdyksi. Mies oli nimittäin perheellinen eikä tullut kysymyksenkään mennä noin vain heille kotiin ja pyytää viinapulloa lauantaiksi. Lopulta tiistaina iltapäivällä onnisti ja mies tuli Aatsia vastaan tämän mopoilla koulubussilta kotiin. Tilaus tehtiin ja ryppyinen seteli vaihto omistajaa. Huh. Yksi ongelma vähemmän. Keskiviikkona oli -22 astetta pakkasta, mutta koska loppuviikoksi ennustettiin vieläkin kylmempää, päätti Aatsi lähteä asioimaan Aimo Haapamäen sekatavaraliikkeeseen. Turkishaalari päälle ja menoksi. Kauppias oli hövelillä tuulella eikä papereita kysely. Myös pari kaveria oli tehnyt Aatsille tilauksen keski-oluesta ja niimpä sitä täytyi saada mopon päällä kulkeutumaan 38 lasipulloa. Vanha kauppias naureskeli tupakoidessaan ja katsellessaan kaupan portailla miten Aatsi sulloin olutpulloja reppuun ja turkishaalarin hihoihin. Kauppias kertoi miten hän, Aimo Haapamäki, oli sodan aikaan joutunut ajamaan sivuvaununillisella moottoripyörällä -34 asteen pakkasessa. Silloin oli lämmikkeenä käytetty housujen ja takin sisään sullottuja vanhoja sanomalehtiä. Seuraava ongelma oli saada 38 lasipulloa olutta piilotettua lauantaihin asti. Metsähän olisi piilopaikkoja täynnä, mutta nyt Suomen ilmasto vaati hieman enemmän järjestelyä, koska pakkasta oli -22 ja sen oli kerrottu tästä vaan lisääntyvän. Onneksi Pekan, jolle Aatsi oli myös mopolla olutta kuljettanut, isä oli maanviljelijä ja navetan vintillä savupiipun juurella pitäisi olla semmoinen ilmasto, ettei siellä juoma muutamassa päivässä jäähän menisi. Pimeän turvin oluet kannettiin vintille. Perjantaina koulun jälkeen Aatsi kantoi mummolle polttopuita sisään monta sylillistä ja sai tästä kahden valkoisen pastillin lisäksi palkkioksi setelirahan, jolla saisi ostettua pääsylipun lauantaina. Homma alkoi olla paketissa. Lauantaina saunaan kuudelta ja sen jälkeen sininen froteekerrasto alle ja uudet farskut jalkaan ja postimyynnistä tilattu Popeda-collegepusero päälle. Sitten Minttusuklaapullo koulupöydän alimman laatikon alle jäävästä salalokerosta takin hihaan ja ulos. Mopolla Pekan luo kaljoja hakemaan. Siellä täytyi ensin kuikuilla ainakin puoli tuntia

kunnes Pekan vanhemmat menivät saunaan ja reitti navetan vintille oli selvä. 38 pulloa jäähileessä olevaa olutta takkien alle ja menoksi. Tilannehan oli sen kaltainen, että poikien kotikylältä täytyi ajaa ensin 10 kilometriä naapurikylään, mistä pääsi tanssipaikalle menevän bussin kyytiin. Kun viitisen kilometriä oli -27 asteen pakkasessa ajettu alkoi Aatsin Tunturi Super Sportin vauhti hyytyä. Ei ottanut Puchin kaksitahtimoottori enää kierroksia. SAATAN! VITTU! kajahti pimeällä tiellä niin kovaa, että tarinan mukaan naapurikylässä olevan Osuuspankin seinässä oleva kello oli pysähtynyt näyttämään aikaa 19.55. Pimeässä bensahanan alla oleva sakkakuppi auki ja jäässä se oli. Lopulta hanaa kädellä lämmittämällä alkoi bensa taas kulkea läpi ja matka pääsi jatkumaan. Hyvä että pääsi, sillä juuri kun pojat pääsivät linja-autopysäkillä mopoineen tuli linjuri paikalle ja matka tansseihin jatkui hieman lämpimimmissä merkeissä. Autossa oli jo valmiiksi porukkaa Alavudelta ja Kuortaneelta. Ensimmäinen painiottelu alkoi bussin takaosassa heti kun se lähti liikkeelle. Aatsi sai vähän osumaa silmäkulmaan, mutta tilanne rauhoittui pian. Jäistä olutta juotiin sen mitä pullosta saatiin tulemaan. 200 metriä ennen tanssipaikkaa suurin osa porukasta jäi bussista pois ja löntysti läheiseen alikulkutunneliin juomaan juomiaan ennen tanssipaikalle menoa, sisään ei tietenkään omien juomien kanssa ollut asiaa. -27 asteen pakkasessa kun alle puoleen tuntiin juo 12 keskiolutta ja melkein kolmen vartin pullollisen Minttusuklaata alkaa se sisälle lämpimään päästyä mennä päähän oikein tosissaan. Alice Cooperin uusi Poison biisi soi tanssipaikan tiskijukan toimesta ja Aatsi tunsu miten maailma vilisi oudosti silmissä, vilkkuvat discovalot eivät helpottaneet oloa. Oli pakko päästä johonkin istumaan. Diskon nurkasta lattialta järjestysmiehet auttoivat Aatsin selviämiskoppiin vähän tokenemaan. Puolen tunnin kuluttua olo olikin sen verran parantunut, että hänet päästettiin sieltä ulos. Äkkiä ulos ladolle, jonne Minttusuklaapullon loppu oli piilotettu lumihankeen. Pulloa tyhjennettäessä paikalle tuli Aatsin entuudestaan tietämä Miia, hieman pyöreä tyttö naapurikaupungista. Heidän välillään ei ollut ennen ollut mitään sutinaa, mutta nyt oli naapurikaupungin tytölle omenaviini tehnyt tehtävänsä ja hän otti Aatsia molemmin puolin päästä kiinni ja työnsi kielen kurkkuun asti. Humalainen nuoripari nuojusi melkein kolmenkymmenen asteen pakkasessa tanssipaikan takapihalla olevaa aitaa vasten ja Aatsin Tunturi Super Sport mopedin polttoainejärjestelmää huoltanut, kaksitahtibensiiniltä haiseva käsi työskenteli Miian housuissa ja Aatsin ensimmäinen sormipillukokemus oli tosiasia. -Onks sulla mitään paikkaa missä vois nussia kysyi Miia? Aatsi mietti omaa huonettaan 25 kilometrin päässä ja se tuntui kaukaiselta ajatukselta tämmöiseen akuuttiin hätään. Sitten hän muisti, että avainnippussa on muutaman kilometrin päässä sijaitsevan treenikämpän avain, sinne nyt periaatteessa voisi mennä. Niin nuoripari lähti kävelemään tanssipaikan pihasta tielle. Onnea oli matkassa sillä juuri kun he ylittivät tien tuli paikalle Aatsille entuudestaan tuttu kaveri traktorilla. Aatsi kysyi kyytiä, mutta koska traktorin hytti oli valmiiksi täynnä porukkaa oli ainoa vaihtoehto seisoa traktorin takana nostolaitteiden päällä. Aja Esson kautta, huusi Aatsi kuskille ja niin mentiin. Nuorikkoa vietiin -27 asteen pakkasessa Volvo BM Valmetin nostolaitteiden päällä kohti tuntematonta. Essolla Aatsi hyökkäsi miesten vessaan ja osti automaatista Näkki-kondomin, koska epäili sille olevan vielä käyttöä, niin oli naapurikaupungin tyttö ollut asiastaan varman oloinen. Yläkoulun kellarissa olevalla treenikämpällä Aatsi laski housunsa varmistaen, että siniset froteekalsarit laskivat varmasti farkkujen mukana nilkkoihin. Siinä paskaisella lattialla, Zildjian symbaalipussin päällä nuoripari oli kietoutuneina toisiinsa ja ennen penetraatiota, huonoakaan, Aatsin siemenneste ruiski sydämenlyöntien tahtiin pitkin tyhjillä kananmunakoteloilla akustoitua seinää. Huoltoaseman automaatista ostettu Juomunäkki oli koskemattomana farkkujen taskussa, ei ehtinyt sellaisiin keskittyä tällä kerralla. Kun tilanne oli ohi lähti nuoripari kävelemään takaisin tanssipaikalle. Miia alkoi selviämään eikä aiemmasta

käytöksestä ollut enää tietoaakaan. Miia kertoi Aatsille haluavansa, ettei tämä kertoisi tämän iltaisista tapahtumista kenellekään mitään. Aatsi kertoi, että kunnioitti tytön toivetta, eikä milloinkaan kertoisi tapahtumista kenellekään. Tanssipaikan pihalla pari erkani toisistaan ja meni omien kavereidensa luokse. Miia kuuli miten Aatsi kertoi välittömästi kavereilleen kovaan ääneen saaneensa juuri äsken pillua. Nyt oli edessä enää kotimatka. Bussissa Aatsi nukahti heti kun lähdettiin liikkeelle. Täydestä rem-unesta oli hieno herätä, nousta bussista ja lähteä ajamaan kovassa pakkasessa mopolla kotiin. Muutama kilometri ennen kotipihaa Aatsi tajusi, että nyt ei enää pysty pidättelemään oksennusta. Hän pysäytti mopon, mutta pakkasen jäykistämällä sormilla ei enää ehtinyt avata kypärän lukkoa ja niin tuli kypärän sisään pari litraa lämmintä minttusuklaakeskiolutoksennusta. Aamulla kun äiti kysyi kahvipöydässä oliko eilen kivaa vastasi Aatsi että ihan ok. Jo samana iltana nähtiin Aatsi mopoineen kiertelemässä diilerin kotitaloa, ensi lauantaina olisi Dingo. Näistä muistelmistaan Aatsi havahtui nyt 32-vuotta myöhemmin kotisohvaltaan ja mietti 15 sekuntia pitäisikö oikein ostaa lippu ja lähteä vähän fiilistelemään vanhojen aikojen kunniaksi. Sitten hän päätti, että ei saatana jaksa, siitä on niin paljon vaivaa.